

ganske vist saaledes, at Byfogeden i sin Egenskab af Magistrat nu udfører disse Forretninger, men den historiske Udvikling er denne, at en meget stor Del af disse Forretninger ere gamle kommunale Forretninger, gammel kommunal Virksomhed, som laa under Kommunernes Omraader, som hørte ind under Borgmester og Raad i den Tid, da vi havde denne Institution som udgaaet fra selve Byen, selve Borgerskabet. Først gennem den følgende Tid, gennem Udviklingen under Enevælden, er Forholdet paa dette Punkt blevet uklart. Jeg tror derfor, at hvis man nu fastslaar, at det ikke er Byraadsformanden, som har dermed at gøre, saa foretager man i Virkeligheden derigennem en Indskrænkning af det kommunale Omraade, af det, som i gamle Dage laa ind under Byernes egen Virksomhed, men som ganske vist er draget mere ind i Embedsstyrelsen i Enevældens Tid. Jeg ser ikke nogen Grund til at gøre dette. Der er her Anledning til at spørge: Hvad mener man selv i Byerne? Hvad mene de nuværende Borgmestre, de nuværende Byraad, som have haft Lejlighed til at behandle denne Sag ganske praktisk og gøre deres Erfaringer? Dette Spørgsmaal blev i Fjor stillet og besvaret saaledes, at der var af 72 Byraad og Borgmestre i alt 3, som ønskede, at alle disse Forretninger skulle blive hos den kongevalgte Byfoged, hvorimod 13 ønskede, at de alle skulle gaa over til den folkevalgte Repræsentant. For de andres Vedkommende stillede det sig saaledes, at der var 3 af de 14 Hovedgrupper, hvori disse Ting faldt, hvor et Flertal ønskede, at de skulle blive hos Embedsmanden, hvorimod der for de øvrige 11 var et større eller mindre Flertal — for de fleste Tings Vedkommende et meget klækkeligt Flertal — for, at de skulle være hos den Repræsentant, som Byraadet kom til at vælge. Jeg ser ikke rigtig, hvorfor man fra Rigsdagens Side paa dette Punkt skal vende sig imod det Standpunkt, Byerne en Gang med saa stort Flertal have indtaget. Jeg skal ikke komme ind paa, hvor megen Vægt man fra Byernes Side lægger paa dette Spørgsmaal, det er jo muligt, at man vil anse det for en mindre væsentlig Ting, om Grænsen trækkes paa det ene eller det andet Punkt, men der er aabenbart i Byerne ikke ringe Stemning for at beholde en hel Del af disse Ting under det kommunale Styre, og jeg synes, der er Grund til at imødekomme dette Ønske, i alt Fald holde Muligheden derfor aaben, og denne Mulighed kan holdes aaben ved

det ganske simple: at henskyde denne Sags Afgørelse til kongelig Anordning, saaledes som det i Fjor var foreslaaet, saa vil man rent praktisk hensigtsmæssigt kunne ændre Grænsen; efter som Stemningen er til enhver Tid, efter som Erfaringerne give Grund til at gøre det. Jeg tror, det vil være rigtigt, om man i det Forslag, som forhaabentlig bliver vedtaget her i Tinget, kommer til det Resultat, at man giver en saadan Ret til ved kongelig Anordning at bestemme, hvad der skal høre ind under Byraadets Formand, og hvad der skal høre ind under Byfogeden.

Der har været gjort den Indvending herimod, at Udgiften vil blive større for Byerne, naar Magistratsforretningerne skulle blive hos Byraadets Formand. Jeg tror nu ikke, at denne Indvending har saa overmaade meget paa sig. Der blev i Fjor foranstaltet nogle Undersøgelser af, hvor store Udgifterne i det hele vilde blive, og man fik gennem Indberetningerne fra Byerne det Indtryk, at man snarest havde overvurderet Udgifterne. Naar der alligevel skal laves en Art Borgmesterkontor, og det vil man formentlig have i alle Byer, eller en Art Byraadsformandskontor, eller hvad man nu vil kalde det, saa vil det ikke spille nogen større praktisk Rolle, om en Del af disse Forretninger bliver hos Byfogeden eller gaar over til Byraadets Formand. Som direkte Arbejde er det i alt Fald ikke saa overmaade væsentligt, hvorimod der er Ting, som det ikke er af ringe Værdi for Borgerne at have Indflydelse paa, f. Eks. Udnævnelse af Vejere, Maalere og Møglere. Det kan have sin Interesse for Købstæderne, at disse Poster blive besatte under Indflydelse af Kommunerne og ikke rent embedsmæssigt. Derimod maa jeg tilstaa, at jeg sætter Pris paa den Tanke, som Indenrigsministeren paa dette Punkt har udkastet, at det ikke givet skulde være Formanden for Byraadet eller Borgmesteren, der traadte ind f. Eks. i Kirkeinspektion og andet saadant, men at man meget vel gennem Lov eller Anordning kunde aabne Udsigt til, at der kunde blive en anden valgt Repræsentant for Byraadet.

Jeg vender mig dernæst til Spørgsmaalet om Navnet paa Formanden for Byraadet. Det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen) troede, at vi vare ude over Titeltiden. Det ere vi beklagelsesvis ikke. Det nuværende Ministerium gaar jo med stor Bravour i Spidsen for Opretholdelsen af Titelvæsenet herhjemme, men i alt Fald har dette Spørgsmaal ikke det